

Trăia odată o croitoreasă care avea un băiat pe nume Jack. Cei doi își duceau existența într-o căsuță mică și singura lor agoniseală era o văcuță care le asigura laptele zilnic. Jack era un băiat muncitor și îngrijea cu drag văcuța și grădina din spatele casei. Însă într-un an vremea a fost atât de secetoasă, încât nu a crescut nici firul de iarba în grădină. Mâhnit, Jack îi spuse mamei sale că nu mai au cu ce să hrănească pe văcuță și nici nu mai au ce să găti din grădină, deci vor trebui să vândă vaca.

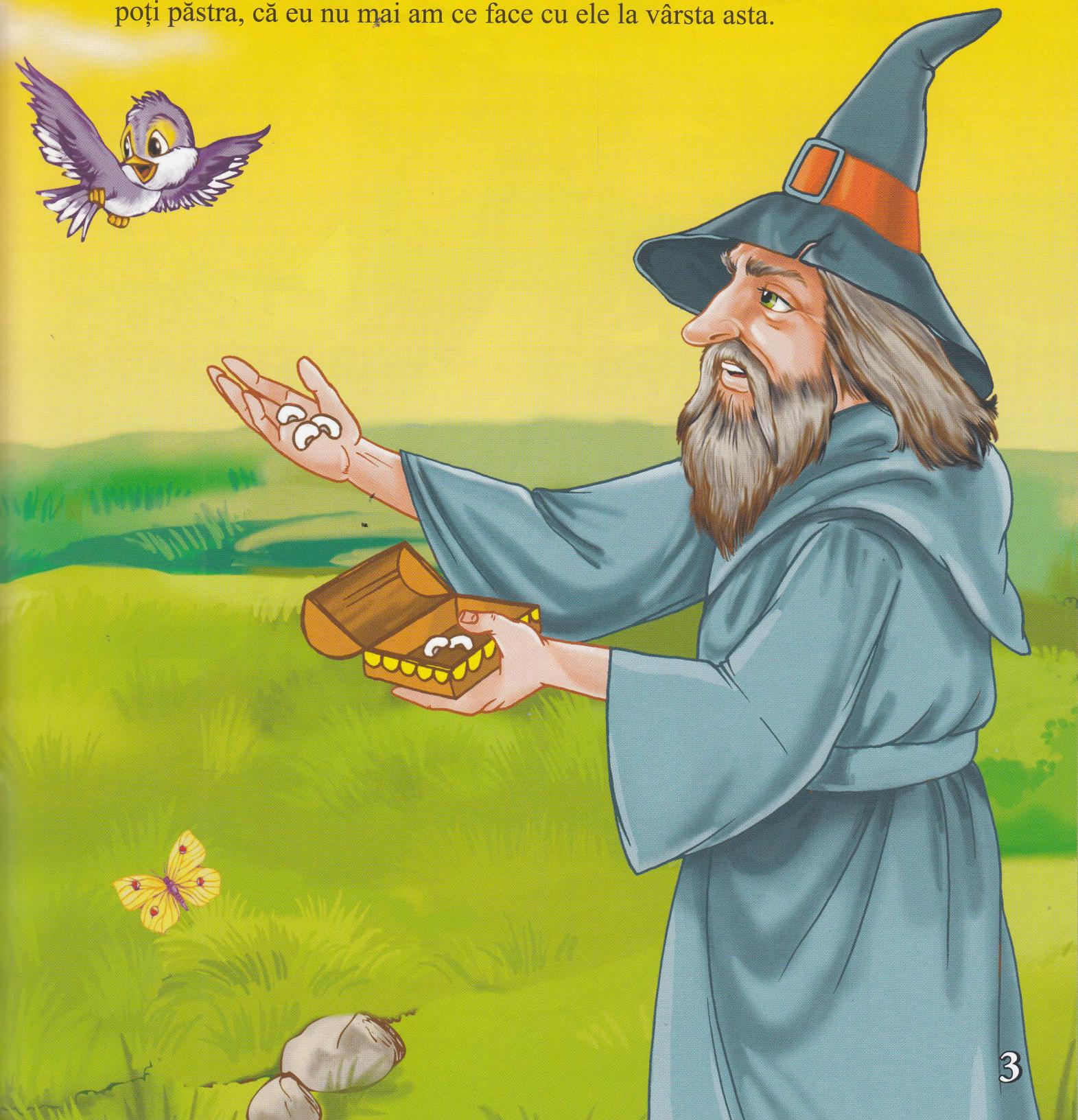

– Unde duci vaca asta, băiete? îl întrebă bătrânul.

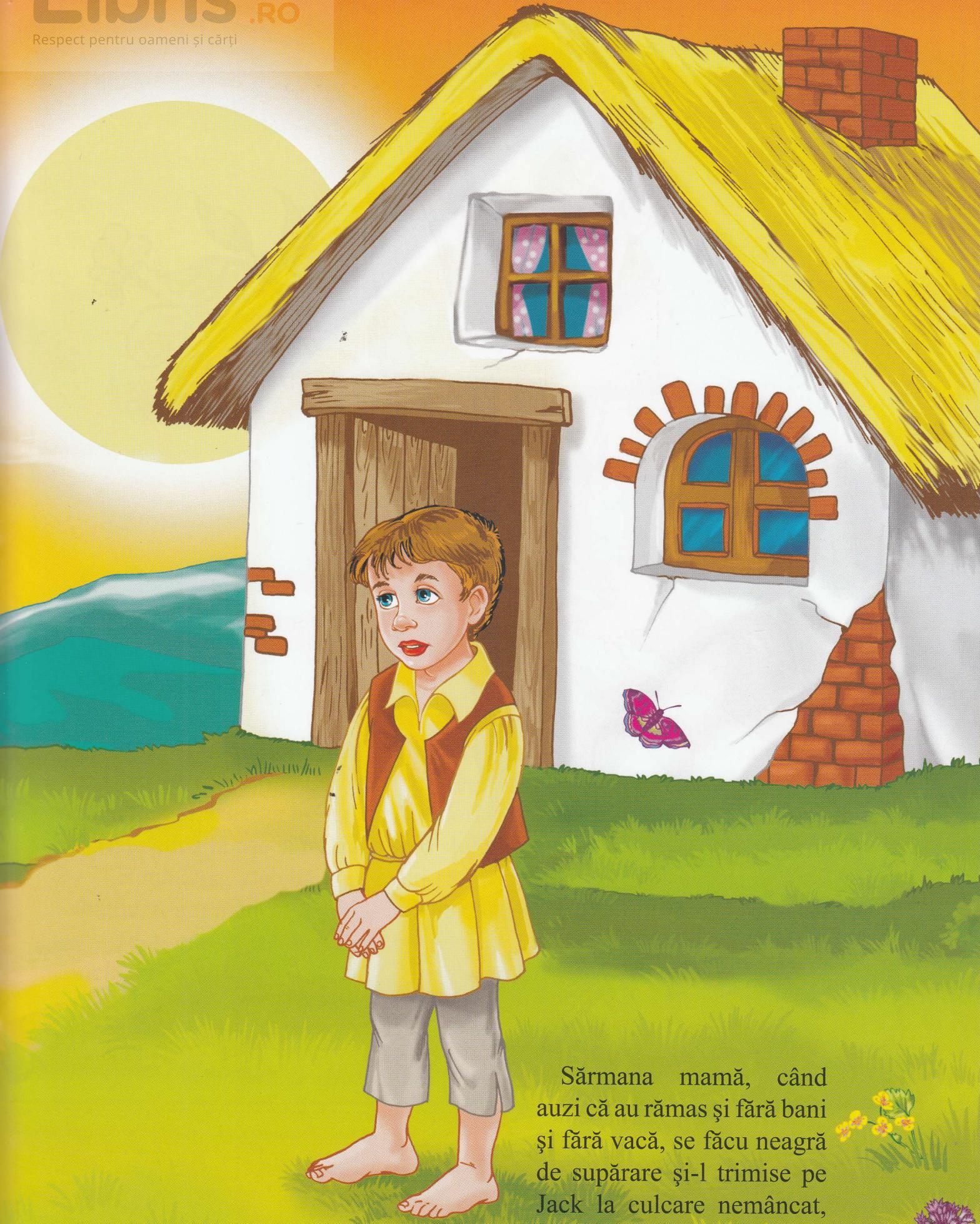
– O duc la piață să o vând, deoarece nu mai avem cu ce să hrănim, iar eu și mama avem nevoie de bani.

– Dacă-mi dai mie vaca, am să-ți dau în schimb niște boabe de fasole fermecate, cu care tu și mama ta veți scăpa definitiv de griji. Cu ajutorul lor poți găsi bogățiile care mi-au fost furate în tinerețe de un uriaș și le poți păstra, că eu nu mai am ce face cu ele la vîrstă asta.

Auzind că el și mama lui pot scăpa de strâmtarea în care se aflau, băiatul se încovi imediat. Apoi, bucuros de afacerea făcută, porni repejor spre casă să-i dea vestea cea mare mamei sale.

Sărmana mamă, când
auzi că au rămas și fără bani
și fără vacă, se făcu neagră
de supărare și-l trimise pe
Jack la culcare nemâncat,
aruncând fasolea în curte.

A doua zi dimineața, când Jack deschise ochii și se uită pe fereastră, nu-i veni a crede ochilor. Peste noapte, în fața geamului, cresc o fasole uriașă. Jack deschise fereastra și se cățără pe vrej, vrând să vadă unde se termină. Merse ce merse, dar nici vorbă să dea de vreun capăt la fasolea uriașă. Și, știind-o pe mama lui supărată, îi venea greu să se întoarcă ca să dea ochii cu ea. Așa că merse înainte căle de vreo oră, până când, în sfârșit, dădu de un palat de aur, care se înălța până la nori.

Bătu sfios la ușă și îi deschise o slujnică.

– Bună ziua, zise băiatul, aveți să-mi dați ceva de mâncare? Sunt lihnit de foame, n-am mâncat de ieri dimineață și sunt frânt de oboseală.

– Te-aș ospăta cu plăcere, dar mi-e teamă să nu te simtă uriașul care locuiește aici, și să te mănânce. Îi place carne fragedă de om și a înghițit nu știu câți copii până acum.